

Cesta do pravěku

V termínu od 30. 7. do 6. 8. již podruhé a myslím, že se stejným úspěchem, proběhl na skautské

základně Kvíčalka tábor ROSA (rodinný skauting). Účastnilo se ho devatenáct dospělých a dvacet jedna dětí ve věku 4 – 17 let. Ke stálému osazenstvu přibyla nová zdravotnice s rodinou Petra Jindrová – Zachařová. O naše žaludky se starala Jana Černá, Jiřka Plevková a Milan Galuška. Jako rychlý a spolehlivý zásobovač se osvědčil Jarda Lopata. O celotáborovou hru a další program se starala Hanka Suchanová s Dankou Lopatovou (sestry Jakubcovy). Nezaháleli ani ostatní dospěláci, kteří se čile zapojovali do her a

starali se o lov bobříků. O pokladnu se stále bála Efka Burianová a šéfovou celého týdne byla opět Eva Maulerová.

CTH nás letos zavedlo do pravěku, kde jsme se seznámili s Hu a Huhu. Děti s rodiči byly rozděleny do tří táborových družinek – červená (samé holky), modrá a zelená (klučičí družiny). Každá družina si v neděli vyrobila táborová trička své barvy a nastupovaly v nich na ranních nástupech. V dalších dnech bylo úkolem pralidí postavit si vlastní chýši, ve které měli alespoň někteří členové přečkat noc. Největšími odvážlivci se stali zelení, kteří podnikli jeden

„velice zdařilý“ pokus. Pračlovičci si museli vyrobit vlastní zbraně, ulovit králíky, ozdobit své hábity, rozdělat a hlavně ubránit oheň před ostatními tlupami. V nejteplejší táborový den lovily děti mamuta a další den ho vařili. Vaření ovšem přerušila průtrž mračen doprovázená bouřkou, takže se poslední díl CTH dohrával v jídelně. Ale protože to bylo jen jednou, nijak nám to náladu nezkažilo.

lepší.

Samozřejmě jsme hráli i další hry – některé byly oblíbené, osvědčené a známe, jiné nové a už také oblíbené: Lov pro ZOO, Pašeráci, Safari, Terénní pexeso, Sněhurka a sedm trpaslíků, Zvířátka, Zloděj v táboře, Zlatonosný potok a Špalkovaná.

Táborák nám letos ani nezmokl, takže jsme si ho mohli ve čtvrtek užít při zpěvu, hře na kytaru a pohádkových scénkách, které jsou rok od roku

Celý týden se nesl také v lovení bobříků. Protože se většina dětí s touto zábavou setkala poprvé, moc se jim to líbilo. A už v polovině tábora jsme měli prvního bobříkolovce, který zvládl ulovit všech 10 bobříků. Všechny bobříky se nakonec podařilo ulovit více než polovině dětí. Musím uznat, že byly moc šikovné. Nejtěžším byl samozřejmě bobřík mlčení, ale i ten byl uloven a dokonce opakovaně. I čtyřleté děti vydržely pro bobříka hodinu mlčet (i to moje!!!). Lovili jsme bobříka síly (Tomáš A.), odvahy (Milan S.), záchrany (Petra J.), mrštnosti (David S.), míření (Iva N.), rostlin (Lucka P.), zručnosti (Milka H.) a mlčení (Efka). Abychom doplnili desítku, zavedli jsme bobříka uzlů (Maurenc) a čistoty (Lenka B.)

Každý dne jsme zahájili rozcvíčkou, dobrou snídaní a ranním nástupem se vztyčováním vlajky. Denní program byl prokládán službami v kuchyni, saunováním a stavěním hrází nebo rozdělování ohýnků u jídelny. Večerní nástup byl časem

hodnocení dne (skleněčky opět sklidily ovace), vyhlašování vítězů a plánů na další den. Den končil večerníčkem, i sem prolula CTH – poslouchali jsme vyprávění O človíčkoví, Prapohádky a velké děti Lovce mamutů.

V sobotu jsme se jen neradi loučili a už domlouvali akce v průběhu roku, kde se opět potkáme – balení tábora, drakiádu, víkendovku na Kvíčalce, sáňkování u Galušků, lyžování u Suchanů ...

Zase za rok AHOJ (těšte se, CTH už se chystá). Efka